

Maciej Kossowski, W wirtualnej przestrzeni

Dziela nas dni i lata
Ocean i pół świata
Łączy poezja i muzyka
Ta, która serce przenika

To rzecz jest oczywista
Że w rytmie jazzu i twista
Gubią się daty wszelkie
A łączą uczucia wielkie

Ja lubię śpiewać i grać
A ty poezję pisać

W świecie zagubieni
Na wieki połączeni
W wirtualnej przestrzeni
W siebie zapatrzeni

Mijamy się w bytności
Tonąc w codzienności
Zawsze kogoś kochamy
Mimo że się nie znamy

Na skraju skrzyżowania
Muzyki pisania
Choć żadne o tym nie wie
My pasujemy do siebie

Ja lubię śpiewać i grać
A ty poezję pisać

W świecie zagubieni
Na wieki połączeni
W wirtualnej przestrzeni
W siebie zapatrzeni

Ja lubię śpiewać i grać
A ty poezję pisać

W świecie zagubieni
Na wieki połączeni
W wirtualnej przestrzeni
W siebie zapatrzeni